

Sense escrúpols no hi ha mala consciència

Un relat de: [Nurai](#)

Algú sense escrúpols s'està venent el meu poble. I més endavant em llevaré i ja no quedarà res, només el record de la gran família que vam poder ser.

Vicent Estellés ja ho va dir en el seu " Llibre de les Meravelles": allò que val és la consciència de no ser res si no s'és poble.

Però l'artífex del gran desastre que ens espera té una sort que no pot ni arribar a copsar: no té cap mena d'escrúpols.

I, de mentre, uns quants plorem per dins i l'ànima se'ns esquerda.

Però ell està tranquil i ufanós.

I, alhora, a uns quants ens cauen les llàgrimes tot erosionant els nostre somnis.

Però ell aquest vespre tornarà amb els seus, com si res, perquè no té escrúpols.

I uns molts patinarem a la pista de gel d'allò que creiérem just i més humà.

I ell també té una dissort: no pot pensar en el demà passat. Només pot imaginar-se el despertar de l'especulador que ha d'agafar embranzida per poder-se llevar ja que duu les butxaques massa plenes.

Però no pot arribar a sentir els ulls tristos dels seus fills quan, demà passat, algú els explicarà qui era el seu pare, quan algú els digui com ell va llençar en una fossa comuna la pau dels veïns de tot un poble.